

élet és iskola, élet-iskola, életiskola, iskola és élet, iskola-élet, iskolaélet

Minden megváltozhat!

Szeptemberben 50. születésnapját ünnepelte a Sant'Egidio közösség

1968 a forrongás ideje volt a világban és az Egyházban. A fiatalok változást akartak, és főszerepre vágytak. „Hatalmat a képzeletnek!”, „Legyetek realisták: követeljétek a lehetetlent!” – ilyen és ehhez hasonló jelszavak jelentek meg Párizs, majd Milánó, Berlin, London utcáin, falakon, transzparenszen. A fiatalok merészek voltak, és lázadtak az intézmények és a hagyományok ellen: az állam, az iskola, a család, az Egyház ellen. Nem tetszett nekik a világ úgy, ahogy volt, és hirtelen nem elégedtek meg azzal, hogy majd a szüleik megoldják – hisz láthatólag nem oldották meg az igazságtalanság, a háborúk, az elnyomás, a szegénység helyzetét. A szabadság iránti vágy a vasfüggöny mögé is beszivárgott: gondoljunk a prágai tavasz eseményeire abban az évben. Az Egyházban pedig a II. vatikáni zsinat utáni útkeresés zajlott. Rómában eközben Andrea Riccardi kicsiny, személyes javaslatot tett néhány barátjának: iskola után jöjjünk össze, olvassuk együtt a Bibliát, és nézzük meg, mit mond nekünk a modern nagyvárosról, és mit kér tőlünk. A kérdést úgy válaszolták meg, hogy elkezdtek a szegényekkel barátkozni: Róma egyik eldugott, vagy inkább a nyilvánosság elől elrejtett nyomornegyedében, a Cinodromóban kezdtek el szegény gyerekekkel barátkozni, nekik segíteni. Tizen-nyolc évesek voltak ekkor. Andrea később látta, hogy az 1968-as merészség, neki-buzdulás kifulladás, ellaposodik, más esetekben ideológiává, még rosszabb esetben erőszakká korszakosul. Akkor megértette azt, amit a nagy francia ortodox teológus, Olivier Clément így fogalmaz meg: az igazi forradalom nem a struktúrákban, hanem a szívekben zajlik le. Egyedül ez változtatja meg a világot, és ez is csak akkor, ha magunkon kezdjük a változást. De hogyan? Az Úr Jézus szava szól szívünkhöz, és ha megnyílunk előtte, akkor arra ösztönöz, hogy kilépjünk, és elinduljunk testvéreink, különösen a legkisebbek, legelhagyatottabbak felé egónk, intézményeink, hagyományaink falai mögül. Ez a kilépésben, a folytonos kivonulásban lévő Egyház, amelyről Ferenc pápa kezdettől fogva beszél. A velük való barátság változtatja meg a szívünket és a világot, teremt békét. Minden Sant'Egidio közösség kezdete ez. Találkozás az Isten szavával, majd találkozás a szegényekkel: ma már a világ több mint hetven országában vannak Sant'Egidio közösségek.

Részlet az évfordulás beszélgetésből. Szöke Pétert, a budapesti közösség vezetőjét kérdezte a közösség történetéről Thullner Zsuzsa, a Magyar Kurír újságírója.

([https://www.magyarkurir.hu/hirek/minden-megvaltozhat-50-szuletesnapjat-unnepeli-sant-egidio-kozosseg#lightbox\[g90623'\]/3/](https://www.magyarkurir.hu/hirek/minden-megvaltozhat-50-szuletesnapjat-unnepeli-sant-egidio-kozosseg#lightbox[g90623']/3/))

MAGYAR
PEDAGÓGIAI
TÁRSASÁG